

II Księga Kronik

Rozdział 36

1. Ludność kraju wzięła Joachaza, syna Jozjasza, i ustanowiła go królem, w miejsce jego ojca, w Jerozolimie. 2. W chwili objęcia rządów Joachaz miał dwadzieścia trzy lata, a trzy miesiące panował w Jerozolimie. 3. Król egipski usunął go, [by nie panował] w Jerozolimie, i nałożył na kraj daninę w wysokości stu talentów srebra i jednego talentu złota. 4. Następnie król egipski ustanowił nad Judą i Jerozolimą jego brata, Eliakima, i zmienił mu imię na Jojakim, a jego brata, Joachaza, pochwycił Neko i uprowadził do Egiptu. 5. W chwili objęcia rządów Jojakim miał dwadzieścia pięć lat, a panował jedenaście lat w Jerozolimie. Czynił on to, co jest złe w oczach Pana, Boga swego. 6. Przeciw niemu wyruszył Nabuchodonozor, król babiloński, zakuł go w podwójne kajdany z brązu, by uprowadzić do Babilonu. 7. Wywiózł też Nabuchodonozor do Babilonu część naczyń świątyni Pańskiej i złożył je w swym pałacu w Babilonie. 8. Pozostałe zaś dzieje Jojakima, obrzydliwości, jakie popełnił, i to, co znaleziono przeciw niemu, zostało zapisane w Księdze Królów Izraela i Judy. Syn jego, Jechoniasz, został w jego miejsce królem. 9. W chwili objęcia rządów Jechoniasz miał osiemnaście lat, a panował w Jerozolimie trzy miesiące i dziesięć dni. Czynił on to, co jest złe w oczach Pańskich. 10. Z początkiem roku Nabuchodonozor posłał po niego i kazał go uprowadzić do Babilonu wraz z drogocennymi naczyniami świątyni Pańskiej, a w jego miejsce ustanowił jego brata, Sedecjasza, królem nad Judą i Jerozolimą. 11. W chwili objęcia rządów Sedecjasz miał dwadzieścia jeden lat i panował jedenaście lat w Jerozolimie. 12. Czynił to, co jest złe w oczach Pana, Boga swego, i nie chciał się ukorzyć przed Jeremiaszem, prorokiem [posłanym] na rozkaz Pański. 13. Nadto zbuntował się przeciw królowi Nabuchodonozorowi, któremu na Boga zaprzysiął wierność. Uczynił on kark swój twardym, a serce nieustępliwym, aby nie nawrócić się do Pana, Boga Izraela. 14. Również wszyscy naczelnicy Judy, kapłani i lud mnożyli nieprawości, naśladując wszelkie obrzydliwości narodów pogańskich i bezczeszcząc świątynię, którą Pan poświęcił w Jerozolimie. 15. Pan, Bóg ich ojców, bez ustanku wysyłał do nich swoich posłańców, albowiem litował się nad swym ludem i nad swym mieszkaniem. 16. Oni jednak szydzili z Bożych wysłanników, lekceważyli ich słowa i wyśmiewali się z Jego proroków, aż wzmógł się gniew Pana na swój naród do tego stopnia, iż nie było już ratunku. 17. Sprowadził wtedy [Pan] przeciw nim króla chaldejskiego, który wyciął mieczem ich młodzieńców wewnątrz świątyni i nie ulitował się ani nad młodzieńcem, ani nad dziewczicą, ani nad starcem, ani nad siwą głową. [Bóg] wszystko oddał w jego ręce. 18. Wszystkie naczynia świątyni Bożej, tak wielkie, jak i małe, wraz ze skarbami domu Pańskiego i ze skarbami króla i jego książąt, wywiózł do Babilonu. 19. Spalili też [Chaldejczycy] świątynię Bożą i zburzyli mury Jerozolimy, wszystkie jej pałace spalili i wzięli się do niszczenia wszystkich kosztownych sprzętów. 20. Ocalała spod miecza resztę [król] uprowadził na wygnanie do Babilonu i stali się niewolnikami jego i jego synów, aż do nadejścia panowania perskiego. 21. I tak się

spełniło słowo Pańskie wypowiedziane przez usta Jeremiasza: Dokąd kraj nie dopełni swych szabatów, będzie leżał odłogiem przez cały czas swego zniszczenia, to jest przez siedemdziesiąt lat. **22.** Aby się spełniło słowo Pańskie z ust Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, w pierwszym roku [jego panowania], tak iż obwieścił on również na piśmie w całym państwie swoim, co następuje: **23.** Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie państwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios. I On mi rozkazał zbudować Mu dom w Jerozolimie, w Judzie. Jeśli ktoś z was jest z całego ludu Jego, to niech Bóg jego będzie z nim, a niech idzie!

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.